

CÂTEVA DATE DESPRE VIA A I ACTIVITATEA GENERALULUI IOAN ADAM

Katiu a Pârvan*, Andra Alexiu

Abstract

The officer Ioan Adam was born on October 23rd 1880 at Hârja, Bac u County, Ia i district, sun of custom functionary Vasile Adam and Ruxandra (born Popovici). He followed the Urban School from F Iticeni, next the Military School from Ia i and the Infantry and Cavalry Military School from Bucharest. After graduation he was sent to Regiment 5 Artillery.

He activated in different military units, participating at 1st World War between 1st October 1916 – 30 June 1918 and 1st November 1918 - 31st March 1921, at the fights from Dobrogea (Harabagii) and Moldova (Oituz, Ca in, Mun ii Vrancei, Soveja, Petricelu etc.), Transylvania, Hungary etc.

He occupied many civilian positions: Mayer assistant in Ia i (8th January – 8th February 1938, 1941), prefect of Ia i county (1st October 1941 – 1st May 1943), surveillance of P curari 3rd district (1947). After 1950 retired with his wife in Burca village, Vidra commune, Putna County. He died in 12th July 1962 being buried in Ia i.

The general received Orders and decorations, Romanian and foreigners: „Carol I” anniversary medal (military version) (1906), „Avântul rii” medal (1913), „Coroana României national Order (1916, 1918, 1922, 1931), „Steaua României” national Order (1918, 1927), „Sf. Anna” Russian Order (1917), „Crucea comemorativ a primului r zboi”, with strap DOBROGEA, ARDEAL, OITUZ, CARPA I, M R TI, 1918, 1919 (1918), „Victoriei în Marele R zboi pentru Civiliza ie” medal (1921), „Polonia Restituta” Polish Order (1935) etc.

The general Ioan Adam is one of the people to which we owe the reunion of Romania and many of the things our country have achieved so far.

Key words: 1st World War, Ioan Adam’ Romanian Orders and decorations, Ioan Adam’ foreign Orders and decoration.

Generalul maior Ioan Adam s-a n scut în 23 octombrie 1880 la Hârja, jud. Bac u, plasa Trotu , districtul Ia i, fiul func ionarului vamal Vasile Adam i al Ruxandei (n scut Popovici). A urmat studiile la coala urban din F Iticeni, apoi

* Muzeograf, Sec ia Numismatic Tezaur, M.N.I.R.

la coala fiilor de militari din Iași, la coala Militar de Infanterie și Cavalerie de la București. La absolvire a fost încadrat în Regimentul 5 Artilerie.

A activat în diferite unități militare (Regimentul 5 Artilerie, Regimentul „tefan cel Mare” nr. 13, Regimentul „Suceava” nr. 16, Regimentul 53 Infanterie), la Gimnaziul Militar și Liceul Militar din Iași, a fost Comandant al coloii Militare de plutonieri atașat pe lângă Corpul IV Armat, Comandant de companie în Regimentul 53 Infanterie, a fost angajat în Regimentul 4 Vânători, în Regimentul 6 Vânători, a condus lucrările Biroului operațiunilor Diviziei II etc.

A participat la primul război între 1 octombrie 1916 - 30 iunie 1918 și 1 noiembrie 1918 - 31 martie 1921, luând parte la luptele din Dobrogea (Harabagii), Moldova (Oituz, Cămin, Muniș Vrancei, Soveja, Petricelu etc.), Ardeal, Ungaria etc.

A fost căsătorit cu Elena Drăghici, născută Sofia (Sonia) și Osvald Teodoreanu, apoi, murindu-i prima soție, s-a căsătorit cu Chetra, născută Băznuș, care a avut relații de prietenie cu regina Maria și Maria Antonescu, deținând titlul onorific de președinte a Comitetului de Patronaj al Crucii Roșii în cel de-al doilea război mondial.

A ocupat funcții civile: ajutor de primar la Iași (8 ianuarie - 8 februarie 1938, 1941), prefect al județului Iași (1 octombrie 1941 - 1 mai 1943), supravegherea Sectorului 3 din Păcurari (1947). După 1950 s-a retras cu soția în satul Burca, comuna Vidra, județul Putna. A decedat la 12 iunie 1962 fiind înmormântat la Iași.

Generalul a primit Ordine și medalii, românești și străine: Medalia jubiliară (variante militară) „Carol I” (1906), Medalia „Avântul românii” (1913), Ordinul național „Coroana României (Cavaler cu spade/1916 și panglică de „Virtute Militară”/1918, Ofițer/1922, Comandor/1931), Ordinul național „Steaua României” (Cavaler cu spade/1918, Ofițer/1927), Ordinul rusesc „Sf. Anna” (Clasa III-a cu spade/1917), „Crucea comemorativă a primului război”, cu baretele DOBROGEA, ARDEAL, OITUZ, CARPA I, MĂRȚI, 1918, 1919 (1918), Medalia „Victoriei în Marele Război pentru Civilizație” (1921), „Semnul Onorific de Aur pentru 25 ani de serviciu neîntrerupt în armată” (1922), furajera Ordinului „Mihai Viteazul” (1931); Medalia „Pele” (1933), Ordinul polonez „Polonia Restituta” (1935).

Generalul Ioan Adam este unul din cei ceterora le datorăm România Mare și multe din cele realizate de țara noastră până acum. Ne aplecăm în fața memoriei sale și, prin acest modest articol, dorim să-i aducem un omagiu postum lui și celor care „...sunt puterea Armatei ca spirit, pildă și în elepciune. Ei sunt eroii României și ai datoriei...”¹.

Generalul maior în rezervă (**fig. 1**) s-a născut în 23 octombrie 1880, fiind unul din cei 11 copii ai înaltului funcționar vamal Vasile Adam și al Ruxandei (născută Popovici).

¹ Eugen Stănescu, Iulia Stănescu, Gavriil Preda, *Cavalerii Ordinului „Mihai Viteazul”*, p. 5-6.

A urmat studiile primare urbane la Târgu Ocna², la coala urban din F lticeni, fiind preg tit apoi pentru cariera militar , tat l s u înscriindu-l la coala fiilor de militari din Ia i (între 1897-1901), pe care a absolvit-o al 11-lea din 60 de elevi. A continuat studiile militare la coala Militar de Infanterie i Cavalerie de la Bucure ti, între 1901-1903³. A absolvit cu gradul de sublocotenent⁴, fiind încadrat în Regimentul 5 Artilerie (1903).

Pân în 1911 a de inut gradele de sublocotenent i locotenent⁵ (între 1907-1913), activând în urm toarele unit i: Regimentul 5 Artilerie (1903), Regimentul „ tefan cel Mare” nr. 13 (cu întreruperi între 1904-1910), Regimentul „Suceava” nr. 16 (1907). Între timp a colaborat i cu Gimnaziul Militar (1909) i Liceul Militar din Ia i (1911)⁶.

În această perioad a primit Medalia jubiliar „Carol I”, cu Brevetul seria F nr. 3 din 10 Mai 1906 (**fig. 6**), conferit cu ocazia anului jubiliar 1906. În acest an s-au s rb torit 40 ani de domnie ai regelui Carol I, eveniment cu ocazia c ruia s-a emis i medalia pe care am amintit-o (varianta pentru civili i varianta pentru militari). Varianta militar avea pe revers, stema rii i legenda ÎN AMINTIREA ANULUI AL 40-LEA AL C PIT NIEI MELE 1866-1906. Medalia avea panglica ro ie cu o dung neagr la mijloc, m rginit de câte o dung albastr i alb , bordat cu galben⁷. Ambele variante sunt semnate de Paul Telge, gravorul german al regelui Carol I i de Carniol Fiul, gravorul Cur ii Regale. Medalia a fost conferit func ionarilor activi ai statului, militarilor în orice grad care erau în activitate, disponibilitate i rezerv , fo tilor parlamentari i mini tri⁸.

În ianuarie 1913, în via a sa personal a intervenit un moment fericit – c s toria cu tân ra de 19 ani, Elena Dr ghici (fiica mo ierului Vasile Dr ghici i a so iei sale Maria), din localitatea Tome ti, de lâng Ia i. Cununia a avut loc la Biserica „Nicori ” din comuna Ia i, na i fiind Sofia (Sonia) i Osvald Teodoreanu. Poate nu este întâmpl tor c i-au avut na i pe p rin ii romancierului Ionel Teodoreanu, tiut fiind c mireasa urmasa patru ani la Institutul Humpel din Ia i, unde a fost profesoar i Sofia Teodoreanu⁹.

² Certificat de absolvire din 1892 (**fig. 2**).

³ Document nedatat privind studiile militare i cele dintâi activit i (**fig. 3**).

⁴ Brevetul nr. 6586 din 15 iulie 1903, de ridicare în grad a elevului Adam Ion din coala Militar de Infanterie i Cavalerie, dat de Ministerul de R zboi, semnat de Ionel Br tianu ministru de r zboi ad interim (**fig. 4**).

⁵ Brevet nr. 826 din 13 iunie 1907 dat de Ministerul de R zboi, semnat de ministrul general Averescu, de ridicare la gradul de locotenent a slt. Adam Ion din Regimentul „Suceava” nr. 16 (**fig. 5**).

⁶ Informa ii din documentul nedatat (nu mai devreme de 1911); vezi **fig. 3**.

⁷ I. Safta, Rotaru Jipa, Tiberiu Velter, Floricel Marinescu, *Decora ii române ti de r zboi 1860-1947*, Bucure ti, 1993, 9, 134.

⁸ *Ibidem*.

⁹ Conform documentelor de la **fig. 7-8** i Certificatului de c s torie de la **fig. 9**.

Cei doi vor avea trei copii – Vasile, Jeana, Mircea. Vasile (Lic) a murit de o boală contagioasă la vârsta de nouă ani (1923), dar ceilalți doi vor trăii și vor avea câte doi copii fiecare¹⁰. Soția a decedat din cauza unei sarcini, în jurul lui 1925.

În anul 1913, la 30 august, Ioan Adam a fost înlocuit la gradul de căpitan în Regimentul „Itefan cel Mare” din Iași, cu Brevetul 536 dat de Ministerul de Război¹¹.

Ca militar, a participat la Campania din 1913 (23 iunie - 31 august¹²), în Regimentul „Itefan cel Mare” nr. 13, pentru care a primit Medalia „Avântul războiului”¹³. Medalia a fost instituită la 7 noiembrie 1913, acordându-se pentru serviciile aduse statului de militari și asimilații de orice grad, participanți la cel de-al doilea război balcanic din 1913, dar și funcționarilor civili chemați la un serviciu efectiv și permanent pe lângă Armata. Medalia avea pe avers acvila României înmând în gheare însemnele puterii (buzdugan și spadă), cu efigia regală în medalion pe piept, iar pe revers scena trecerii Dunării pe un pod de vase, perspectiva munților Balcani, o Victorie deasupra și legenda DIN CARPA ÎN PESTE DUNĂRE LA BALCANI. Panglica era albastru violet cu câte o dungă mică roșie și galbenă, orizontale, pe margine. Medalia s-a conferit în 1914 și drapelurilor Regimentelor, colilor militare și navelor de război¹⁴.

Între 1912-1916 a funcționat în Regimentul „Itefan cel Mare” nr. 13 Iași, iar la 1 martie 1916 a fost numit Comandant la Școala Militară de plutonieri atașat pe lângă Corpul IV Armat. După declanșarea primului război mondial a făcut parte din Regimentul 53 Infanterie ca și comandant de companie, luând parte la luptele de la Harabagii (Dobrogea), unde a fost rănit. Din 24 decembrie 1916 a luat parte la luptele din Oituz, Cămin, Muniile Vrancei, Soveja, Petricelu etc. A fost trimis în refacere cu Regimentul la Mateeni Doroban, jud. Dorohoi, unde a pregătit unitatea pentru a intra în luptă în linia întâi¹⁵. Pentru faptele de arme a fost ridicat de regele Ferdinand I, la gradul de maior, prin Decretul 485 din 26 mai 1917, cu Brevetul 356 din 1919 București¹⁶.

Pentru destoinicia și vitejia de care a dat dovadă în luptele de la frontieră, căpitanul Ioan Adam din Regimentul 53 Infanterie, a fost decorat cu Ordinul Național „Coroana României” în grad de Cavaler cu spadă, în decembrie 1916, din

¹⁰ Într-un memoriu al generalului din 1948 (fila 1) se afirmă că fiica s-a căsătorit tot cu un militar de carieră, lt. Colonelul Theodor Danielescu, și a avut un băiat Constantin, adj. contabil și o fată Viorica. Băiatul a avut două fete, Doina-Elena și Smărandița-Valerica (fig. 10).

¹¹ Brevet nr. 536 din 30 august 1913 (fig. 11).

¹² Certificatul privind activitatea sa profesională, din 4 sept. 1936 (vezi mai departe fig. 19).

¹³ Brevet nr. 2558 din 2 ianuarie 1914, semnat ca Director Superior al Personalului Lt. colonel Rîcanu (fig. 12).

¹⁴ I. Safta, Rotaru Jipa, Tiberiu Velter, Floricel Marinescu, *op.cit.*, p. 137.

¹⁵ Referință despre fostul general Adam Ioan, fila 6, redactat de colegul generalului, Gh. Constantinescu, din Memoriul redactat în 1963 pentru pensie (fig. 13).

¹⁶ Brevet 356 din 1919 semnat de regele Ferdinand I, ca Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Război, general Corp de Armată Vintilă Brătianu (fig. 14).

17 mai 1918 conferindu-i-se și panglica de „Virtute Militar”¹⁷. Ordinul „Coroana României” era al doilea Ordin național, instituit la 10 Mai 1881, cu prilejul proclamării Regatului. Avea forma unei cruci de Malta cu brațele emailate roșu, pe avers un medalion central cu cifra regelui Carol I înconjurat de legenda PRIN NOI ÎN ZILE 14 MARTIE 1881, iar pe revers, în medalion central, având coroana regală și în jur legenda 10 MAIU 1866 1877 1881. Panglica era albastru bordat cu o dungă argintie. Pentru gradul de Ofițer se aplica pe panglică o rozetă. Gradele de Cavaler și Ofițer aveau diametrul 40 mm, cel de Comandor de 50 mm. Ordinul recompensa serviciile aduse statului și avea cinci grade: Cavaler, Ofițer, Comandor, Mare Ofițer, Mare Cruce. A suferit mai multe modificări, principalele în 1932 și 1938, asupra cărora nu insistăm¹⁸. Pentru fapte deosebite pe timp de război se acorda panglica de „Virtute Militar”. Medalia „Virtute Militar” a fost instituită de domnitorul Al. I. Cuza în 1864 pentru serviciu neîntrerupt în armată timp de 12 ani. A fost însă definitiv instituit și distribuit de domnitorul Carol I, pentru sergenții care au servit fără pat 12 ani. Era prevăzută în legea de organizare a Armatei din 1872, având două clase, Clasa I de aur pentru ofițeri și Clasa II-a de argint pentru gradele inferioare. Se acorda pentru a răsplăti curajul și devotamentul pe câmpul de luptă. Panglica era roșie bordată cu albastru¹⁹. Pentru a recompensa faptele din război se acordau spadele încruciate pe însemn.

În iulie 1918 i s-a conferit maiorului Ion Adam din Divizia 11-a și Ordinul național „Steaua României” cu spadă în grad de Cavaler, pentru zelul cu care a îndeplinit lucrările biroului opera iunilor Diviziei în 1917²⁰.

„Steaua României” este cel dintâi Ordin național, instituit pe 10 Mai 1877, unul din primele acte de exercitare a independenței statului român. Forma generală a însemnului a fost stabilită de Al. I. Cuza încă din 1864 sub numele de Ordinul UNIRII, pe avers având cifrele 5 și 24 (datele Unirii Principatelor) și legenda GENERE ET CORDE FRATRES, pe revers cifra A. I. Carol I a stabilit definitiv Ordinul, l-a fixat la cinci grade (Cuza fixase trei), a stabilit Regulamentul, varianta civilă (cruce bizantină emailată albastru, pe avers acvila cruciată stând pe fulger în medalion central, înconjurat de legenda IN FIDE SALUS, cu raze între brațele crucii, în medalionul de pe revers fiind cifra C I). Panglica era roșie bordată cu câte două dunguri albastre. Varianta acordată militarilor pe timp de pace avea spadă încruciată deasupra însemnului, pe timp de război aplicându-se spadă încruciată și între brațele crucii. Ordinul a suferit mai multe modificări, cele mai importante fiind în 1932 și 1938²¹.

¹⁷ Brevet nr. 482 din 15 ianuarie 1917 semnat de ministrul de război Vintil Brătianu, original și copie (fig. 15) și Certificatul de decorare în copie (fig. 15 a).

¹⁸ Safta, Rotaru Jipa, Tiberiu Velter, Floricel Marinescu, *op.cit.*, p. 54.

¹⁹ *Ibidem*, p. 116.

²⁰ Brevetul Ministerului de Război nr. 2680 din 18 iulie 1918 (fig. 16).

²¹ Safta, Rotaru Jipa, Tiberiu Velter, Floricel Marinescu, *op.cit.*, p. 38-39.

Generalul Ioan Adam a primit și „Crucea comemorativă a primului război”, cu baretele DOBROGEA, ARDEAL, OITUZ, CARPA I, MĂRȘI, 1918, 1919, fiind în Regimentul 13 Infanterie, la 7 iulie 1918²². Această Cruce a fost instituită la 8 iulie 1918 pentru a-i răsplăti pe militarii și civilii care au participat la războiul de întregire. Însemnul era o cruce bizantină de fier, pe avers cu cifra F, pe revers cu anii 1916-1918, iar pentru cei care au luptat și în Ungaria, anii 1916-1919. Pentru participarea la luptele pe diferite fronturi se aplicau barete pe panglică. Panglica era formată din benzi verticale verzi și albastre²³.

Pentru participarea sa la luptele din zonele amintite de barete, a fost decorat de Armata rusă cu Ordinul „Sfânta Anna” cu spade Clasa III-a, în 5-18 septembrie 1917²⁴. Ordinul rusesc a fost fondat la Kiel, la 11 februarie 1735, de Karl Friederich, duce de Holstein-Gottrop, în amintirea soției sale Anna Petrovna, fiica țarului rus Petru I. țarina Ecaterina a II-a l-a purtat în sistemul de decoratii rusești, fiind adăugat la ordinele rusești de țarul Pavel I în 1796. A suferit modificări, în final având patru clase și o medalie. Panglica era roșie bordat cu o mică dungă galbenă. Clasa III-a se acorda cu rozet și avea ca însemn specific și o fundă. Pe avers era imaginea sfintei Anna, iar deviza era AMAN JUST PIET FIDEM (prescurtarea de la AMANTIBUS JUSTITIAM PIETATEM ET FIDEM – *Pentru cei ce iubesc dreptate, pietatea și fidelitatea*). Era penultimul în ierarhia ordinelor rusești²⁵.

Ofițerul Ioan Adam a luat parte la luptele din primul război mondial între 1 octombrie 1916 - 30 iunie 1918 și 1 noiembrie 1918 - 31 martie 1921²⁶.

Este unul din cei care au primit Medalia „Victoriei în Marele Război pentru Civilizație”, în anul 1921²⁷. Medalia a fost instituită la 2 septembrie 1921 pentru comemorarea frăției de arme dintre armatele aliate, conferindu-se, în perioada 15/28 august 1916 – 18/31 martie 1921, ofițerilor și gradelor inferioare combatante. Medalia avea un aspect aproape identic pentru toate țările Antantei care au instituit-o, panglica fiind la fel (două curcubeie care pornesc din mijlocul panglicii). Medalia era din bronz, pe avers având o Victorie cu spada coborâtă și

²² Brevetul Ministerului de Război nr. 39045 din 15 iulie 1923 (fig. 17).

²³ Safta, Rotaru Jipa, Tiberiu Velter, Floricel Marinescu, *op.cit.*, p. 140.

²⁴ Brevet emis de Ministerul Afacerilor Străine, Cancelaria Ordinilor nr. 12293, dat la Iași, ministrul Afacerilor Străine Cancelar al Ordinilor C. I. Nacu (fig. 18).

²⁵ Martin Jules de Montalbo et Raymond Richebé, *Armoires et Décorations*, Paris, 1896, p. 432, Gritzner Maximilian, *Handbuch der Ritter und verdienstorden*, Graz, 1962, p. 429-430, Mikiška Václav, *Orden und Auszeichnungen*, Ed. II, Praga, 1969, p. 38, 55, 77, Valery A. Durov, *The Orders of Russia*, Moscova, 1993, p. 106, 115-119, Mioara Cremene, *Dictionar inițiativ al Ordinilor Cavaleriei*, București, 2003, p. 253.

²⁶ Datele sunt luate din Certificatul privind activitatea sa profesională, din 4 sept. 1936 (fig. 19).

²⁷ Brevet dat de Ministerul de Război, nr. 6626 din 20 iunie 1924, lt. Colonelului Ioan Adam (fig. 20); timbre primite acest grad din Certificatul privind activitatea sa profesională, din 4 sept. 1936 (fig. 19). Tot din acest act oficial se cunoaște că a deținut gradul de colonel între 1 aprilie 1923 – 5 noiembrie 1936, când a fost trecut în rezervă pentru limită de vârstă).

ram de palm, pe revers legenda MARELE R ZBOI PENTRU CIVILIZATIE²⁸. Baterea Medaliei a fost încredințată sculptorului român Constantin Kristescu (oficer de carier), combatant decorat pe câmpul de luptă de regele Ferdinand I cu Ordinul militar „Mihai Viteazul” Clasa IV-a, care a lucrat cu Casa de gravură „Arthus Bertrand” din Paris, fiind autor al mai multor statui pentru edificii publice din Franța. A participat la un concurs pentru modelul medaliei interaliatelor și l-a câștigat. Medalia s-a acordat combatanților români și străini²⁹.

În această perioadă lt. colonelul Adam a împlinit 25 ani de activitate neîntrerupt în armată, primind „Semnul Onorific de Aur”, în 1 aprilie 1922³⁰. Acest însemn se acorda ofițerilor care serviseră onorabil timp de 25 ani neîntrerupt în Armată. Era aurit, iar panglica era galbenă cu cinci dungi sub iriza galbenă³¹.

Alte ordine primite sunt Ordinele naționale „Coroana României” în grad de Ofițer, conferit la 14 nov. 1922 la Sinaia (probabil pentru contribuția sa la ultimele lupte ale primului război)³²; și în grad de Comandor civil, conferit de regele Carol al II-lea, în mai 1931³³. Alte Ordine și decorații sunt: „Steaua României” grad de Ofițer pentru militari în timp de pace, în 1 ianuarie 1927³⁴; furajera Ordinului „Mihai Viteazul”, în noiembrie 1931³⁵; medalia „Pele”, conferit în 1933 pe când era Comandantul Regimentului 13 Dorobani și „tefan cel Mare”³⁶. A mai primit un Ordin, ultimul, conferit de republica Polonia, „Polonia Restituta”, la 27 septembrie 1935³⁷.

Furajera Ordinului „Mihai Viteazul” s-a instituit la 10 februarie 1931, pentru a reaminti Regimentele decorate în primul război cu Ordinele „Mihai Viteazul”, „Virtutea Militară”, „Virtutea Aeronautică” și „Steaua României”. Recruții primeau Furajera într-un cadru solemn, de la șeful de corp, la depunerea

²⁸ Safta, Rotaru Jipa, Tiberiu Velter, Floricel Marinescu, *op.cit.*, p. 142.

²⁹ Katiușa Pârvan, *Câteva date privind opera medalistică a sculptorului Constantin Kristescu*, în „Acta Moldaviae Meridionalis”, Vaslui, XV-XX, II, 1993-1998, 1999, p. 293-305.

³⁰ Brevet dat de Ministerul de Război nr. 1056 din 1 aprilie 1922 (**fig. 21**).

³¹ Safta, Rotaru Jipa, Tiberiu Velter, Floricel Marinescu, *op.cit.*, p. 121.

³² Brevetul nr. 4768 din 14 nov. 1922 semnat de regele Ferdinand I și Ministrul Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinilor I. G. Duca, dat lt. colonelului Ioan Adam din Regimentul 4 Vânători pentru Ordinul „Coroana României” în grad de Ofițer (**fig. 22**).

³³ Brevet nr. 1606 din 12 mai 1931 semnat de Carol al II-lea și de Ministerul Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinilor Dim. I. Ghika dat colonelului Ioan Adam din Regimentul 6 Vânători pentru Ordinul „Coroana României” în grad de Comandor (civil după fotografia nr. 24); **fig. 23**.

³⁴ Brevet nr. 2 din 1 ianuarie 1927 semnat de regele Ferdinand I și Ministrul Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinilor I. Mitileneu, pentru Ordinul „Steaua României” în grad de Ofițer, dat colonelului Ioan Adam, Comandantului Regimentului 13 Infanterie (**fig. 25**).

³⁵ Brevet dat de Ministerul Armatei nr. 102 din 27 noiembrie 1931 semnat de Ministrul Armatei general Samsonovici și Directorul Personalului colonelova, care îi acordă Furajera „Mihai Viteazul” colonelului Ioan Adam din Regimentul 6 Vânători (**fig. 26**).

³⁶ Brevet dat de Casa Majestății Sale nr. 376/A din 25 sept. 1933, semnat de Mareșalul Curții Regale Adj. Ilasievici (**fig. 27**).

³⁷ Brevet dat de Polonia în 1935 colonelului Ioan Adam comandantul Regimentului 13 Dorobani (**fig. 28**).

jur mântului. Se purta de trupa ofi erii unit ilor decorate în r zboi, precum i de subofi erii care au fost pe front i au luat parte la ac iunile pentru care fusese decorat unitatea³⁸.

Medalia comemorativ „Pele ” s-a instituit la 16 august 1933, pentru comemorarea a 50 de ani de la întemeierea castelului Pele . S-a distribuit familiei regale, înal ilor oaspe i, mini trilor i secretarilor de stat în func ie, membrilor corpurilor legiuitoare i ai Consiliului Superior al O tirii, trupei din garnizoana Sinaia, celor decora i cu Ordinul „Mihai Viteazul”, cu Medalia „Virtutea Militar ” Clasa I, personalului Cur ii Regale i Domeniilor, tuturor care au servit în orice fel Casa Regal . Pe avers erau efigiile acolate ale regilor Carol I, Ferdinand I, Carol al II-lea, iar pe revers patru versuri. Medalia era din bronz aurit, iar panglica verde bordat cu benzi alb-argintiu-negru-alb-argintiu³⁹.

Ordinul polonez „Polonia Restituta” a fost fondat la 4 februarie 1921, ca Ordin civil i militar, conferit autohtonilor i str inilor. Se conferea celor ce au adus servicii Poloniei, pentru merite în art , tiin e, agricultur , industrie, servicii militare. Cel ce primea Ordinul avea dreptul la o pensie de stat. Panglica era ro ie cu o dung îngust alb la margine⁴⁰.

Urma ii p streaz i dou c r i de identitate ale generalului Ion Adam. Una este un Brevet al Ministerului Ap r rii Na ionale, valabil pân în 1936 (Ion Adam este trecut cu gradul de colonel)⁴¹, cealalt , un titlu de Veteran pentru generalul în rezerv Adam Ioan din com. Foc ani jud. Putna, datat 1945⁴².

S-a c s torit a doua oar în 1933, cu Chetra n scut B znu (1896-1987), care, potrivit m rturiilor rudelor în via , f cea parte din anturajul din tinere e al reginei Maria, devenind mai târziu prietena Mariei Antonescu. În anii celui de-al doilea r zboi mondial a de inut titlul onorific de pre edint a Comitetului de Patronaj al Crucii Ro ii⁴³. Nu au rezultat copii din această c s torie.

Dup trecerea în rezerv a ocupat diverse func ii civile: ajutor de primar la Ia i (8 ianuarie - 8 martie 1938, 1941), prefect al jude ului Ia i între 1 octombrie 1941 - 1 mai 1943⁴⁴.

Nu se mai p streaz informa ii valoroase pentru istoria na ional din perioada de dup 1943. Important este faptul c numirea sa în func iile administrative, s-a f cut de c tre generalul Dumitru Popescu, Ministru de Interne, care i-a fost coleg de clas la coala Militar din Ia i i la coala de Ofi eri din

³⁸ Safta, Rotaru Jipa, Tiberiu Velter, Floricel Marinescu, *op.cit.*, p. 167.

³⁹ *Ibidem*, p. 151.

⁴⁰ http://en.wikipedia.org/wiki/Order_Polonia_Restituta, <http://www.almachdechivalry.com/id8.html>, www.tenetour.com.

⁴¹ Brevet nr. 474 (**fig. 29**).

⁴² Brevet nr. 1679 din 28 august 1945, care atest participarea sa la Campaniile din 1913 i 1916-1919 (**fig. 30**).

⁴³ Fotografia nr. 31.

⁴⁴ Vezi pag. II din Memoriul de la fig. 10 (**fig. 32**).

București (promoția 1903)⁴⁵. În 1947, Comandamentul Unic al Municipiului Iași l-a însărcinat cu supravegherea Sectorului 3 din P-curari, deși avea o vârstă înaintată (68 de ani). 5 luni s-a achitat cu succes de atribuții⁴⁶.

În 1944, mai-iunie, s-a refugiat la Caracal. A fost în relații amicale cu mulți evrei, unul dintre ei, un dentist Lichtenfeld, fiindu-i chiria într-unul din imobilele sale din P-curari. De altfel, în memoriul din 1948 se prezintă informația că și-a dat demisia din funcția de prefect din cauza unor acțiuni politice cu care nu a fost de acord⁴⁷.

În perioada comunistă nu a făcut politic și nici nu a fost arestat, dar i-a fost diminuat semnificativ venitul, pe o anumită perioadă fiindu-i sistată în întregime pensia. De asemenea, atât lui cât și soției și s-au confiscat imobilele pe care le dețineau⁴⁸. După 1950 s-a retras împreună cu soția în satul de proveniență al acesteia, Burca, comuna Vidra, județul Putna, unde a trăit mai mult decât modest.

A decedat la 12 iunie 1962, fiind înmormântat la Iași⁴⁹.

⁴⁵ *Ibidem.*

⁴⁶ *Ibidem.*

⁴⁷ Vezi Memoriul de la fig. 10.

⁴⁸ Cele două imobile din Str. P-curari au fost recent redobândite de una dintre nepoatele generalului.

⁴⁹ Fotografia pietrei tombale, nr. 33.